

בלימודי המתמטיקה, אבל כשאתה לומד עם מורה שאינה מאמינה בך שום דבר לא יעזור, לא תצליח. לעומתה, מורתי ללשון האמינה בי ונסכה בי ביטחון, והנה היום אני עורך לשון ותיק בעל תואר שני בלשון ותואר ראשון בלשון וספרות. וגם אני, כמו דני, פניתי בתחילה לחינוך ושימשתי מורה ללשון לבגרות.

אכן, מורה טוב הוא מורה לחיים. סיפורו של דני ומורתו אורה הוא ההוכחה לכך.

זהו סיפור על גבורה של ילד קטן אחד שאיש לא האמין בו פרט למורה צעירה אחת שעודדה ותמכה. זה סיפור על נחישות והתמדה ועל הצלחה נגד כל הסיכויים, סיפור חובה בכל בית, ללמדך שכוח הרצון גובר על כל מכשול - במציאות, לא כססמה.

ואני זכיתי לערוך לשונית את הסיפור המרגש הזה. תודה לך, דני דביר.

יאיר בן־חור,

עורך הלשון של הספר

31 באוגוסט 2014,

ה' באלול ה'תשע"ד

דבר עורך הלשון

כשקיבלתי על עצמי את מלאכת העריכה הלשונית של סיפור חייו של דני דביר, לא תיארתי לעצמי לאיזה עולם אני נכנס. חשבתי לתומי שבתור סגן אלוף בצה"ל ידובר בספר רבות על מעלליו של דני בצבא ועל כל מה שעבר עליו בשירות הצבאי, נושא שאותי לא מעניין במיוחד. הכנתי את עצמי לעבודת עריכה משעממת למדי. מה הופתעתי שתקופת הצבא תפסה אך מקום קטן יחסית בספר. לא תיארתי לעצמי שסיפור חייו של דני ירגש אותי לעתים עד דמעות וייגע בנימי נפשי.

סיפור ילדותו הקשה נוגע ללב, והקשר הנדיר והמיוחד שרקם עם המורה אורה - קשר שנשמר עד עצם היום הזה - ראוי לכל ההערכה, ההוקרה והכבוד. הקשר המיוחד הזה הוביל אותו להיות איש חינוך בעצמו, נוסף על היותו איש צבא מוערך.

במהלך העריכה הזדהיתי עם דני הילד. חשתי קרבה לחלק מהדברים שחווה בילדותו. אין ספק, החוויות שאנו חווים בילדותנו נצרכות בתודעתנו לשנים רבות, ולמערכת החינוך תפקיד מרכזי בכך. מורה גרוע עלול להשפיע לרעה על הילד גם בבגרותו, ואילו מורה טוב, אכפתי, אחראי ודואג עשוי לחולל בילד פלאים. מסיבה זו ראוי שסיפורו של דני גם יילמד בבתי הספר כחיזוק מערכת החינוך בכלל והמורים בפרט.

גם בילדותי שלי היו מורים אכפתיים יותר ואכפתיים פחות, וזכורה לי מורתי למתמטיקה בכיתה י"א שהתייאשה ממני והכריזה לפני ולפני אמי שלעולם לא אצליח בבגרות במתמטיקה. אלוהים יודע כמה השקעתי